

Elena Kadlecová

Paní Elena Kadlecová, rozená Melničáková, se narodila 31. 10. 1940. Byla nejmladší ze sourozenců. Její rodina byla součástí rusínské menšiny. Vyrůstala na východním Slovensku v obci Maškovce, okres Humenné, kde její rodiče měli hospodářství. Zde i jako dítě pomáhala s pasením hus a krav.

Na konci války se musela s rodinou ukryvat v lesích a byla i s rodinnými příslušníky zajata německou pěší armádou, vracející se z ruské fronty. Pochodovali společně s dalšími rodinami v koloně až do Sol u Prešova. Tam je na žádost jejího otce propustili.

Po komunistickém převratu Elena Kadlecová již chodila do školy. Nejprve v Maškovcích (od první do páté třídy), později do internátní školy (od šesté do osmé třídy).

V roce 1956 se rozhodla jít studovat zdravotnickou školu v Prešově. Rodiče však odmítli vstoupit do JZD a tehdy poprvé pocítila dopad komunistického režimu. Škola pro ni nebyla dále bezplatná a rodina se dostala do dluhů. Elena se tedy rozhodla ze školy během druhého ročníku v roce 1957 odejít. Poté si našla si práci v oděvním závodě.

26. února roku 1958 přišly do téhož závodu ženy v leteckých uniformách, které dělaly nábor žáků do vojenské školy pozemních specialistů letectva v Žamberku. Elena se na školu přihlásila a díky znalosti ruského jazyka ji bez prodlení přijali.

Ještě v prosinci toho roku dokončila školu, a protože byla úspěšnou absolventkou, vojenská škola zařídila, aby byl Eleně její dluh prominut. Mohla tedy dále pokračovat ve své kariéře.

V lednu v roce 1959 byla zařazena na divizi do Zvolena jako dálnopisec. Zde pracovala do prosince a v lednu dalšího roku se provdala za svého prvního manžela Jaromíra Nechvátala. Poté byla přeřazena ze Zvolena do Prahy, kam se společně s manželem přestěhovali. Zde se jim narodil syn Jaromír Nechvátal.

V Praze začala pracovat jako spojovatelka vojenských hovorů, což ji velice bavilo. Pravidelné čtyřadvacetihodinové směny však pro ni byly velmi

náročné. Proto v roce 1962 byla na vlastní žádost propuštěna do civilní služby. Krátce potom odešla na mateřskou dovolenou. V roce 1964 se s Jaromírem rozvedla.

Když její syn začal chodit do školy, nastoupila opět do práce, a to na Matematicko-fyzikální fakultu UK do výzkumného ústavu materiálů na Malostranském náměstí.

Na začátku roku 1972 potkala Františka Kadlece, kterého si o půl roku později vzala. Za rok se jim narodil syn František.

Poté 4 roky pracovala na Elektrotechnické fakultě ČVUT na Karlově náměstí.

Rovněž působila jako operátorka u počítače na Ústředí vědeckotechnických a ekonomických informací a posléze i v České národní bance.

V roce 1995 odešla do důchodu. Od té doby žije se svým manželem Františkem v Praze na Chodově.